

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516209691
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3516209691.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobkyne: S., proti žalovanému: Z., o zaplatenie 7.688,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 4. novembra 2019, č. k. 12Csp/77/2016-186, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému proti žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietol a výrokom II. o trovách konania medzi stranami sporu rozhodol tak, že žalobkyni sa priznáva právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 69,30 %, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť k rukám žalobkyne do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 7.688,48 eur, úroku vo výške 199,58 eur, úrokov z omeškania vo výške 4,45 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 7.688,48 eur od 07.10.2016 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 199,58 eur od 07.10.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Dôvodila, že dňa 04.02.2015 uzatvorila so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému peňažné prostriedky o výške 8.400,- eur, neoddeliteľnou súčasťou ktorej zmluvy boli aj obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobkyňa na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodla o predčasnej splatnosti úveru dňom 06.10.2016 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v súlade s úverovou zmluvou a obchodnými podmienkami, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou (opakovaným upozornením zo dňa 03.08.2016). Pohľadávka voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 06.10.2016) pozostávala z: istiny poskytnutého úveru vo výške 7.688,48 eur, úroku vo výške 199,58 eur, ktorý predstavuje dohodnutý úrok v zmysle zmluvy a ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia, úrokov z omeškania 4,45 eur a poplatkov vo výške 82,66,- eur, ktoré si žalobkyňa v konaní neuplatňuje. Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Žalobkyňa tiež uviedla, že poskytla žalovanému úver s poistením - súbor poistenia A - bod 1.2. zmluvy. Výška mesačného poistného v zmysle úverovej zmluvy bola vypočítaná ako 2,45 % zo sumy mesačnej splátky úveru, t.j. 111,17

eur/100 x 2,45 = 2,72 eur/mesačne. Banka sprostredkúva poistenie schopnosti splácať úver v dvoch alternatívnych poistných produktoch, poistné krytie v rozsahu Súboru poistenia A a súboru poistenia B. Z úverovej zmluvy bod 1.2 je zrejmé, že žalovaný si zvolil súbor poistenia A. Podmienka úhrady poplatku za poistenie bola v zmluve ako aj v sadzobníku poplatkov vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Poistenie sa dojednáva prístupom klienta k Rámcovej poistnej zmluve pre poistenie schopnosti splácať úver, čo však nie je podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy. Rámcová poistná zmluva pre poistenie schopnosti splácať úver spolu s dodatkami je zverejnená na internetovej stránke banky. Tvrdila, že poskytuje úvery aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok, ako bez poistenia. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 8.400,- eur so začiatkom splácania dňa 03.03.2015 a konečnou splatnosťou dňa 03.02.2025 s počtom splátok 120. K jednotlivým poplatkom uviedla, že sú špecifikované v bode 1.2 a v čl. 2 zmluvy v spojení so sadzobníkom poplatkov. Celkové náklady predstavujú zaplatenie splátok vo výške 111,17 eur x počet splátok 120 + poplatok za poskytnutie úveru (420,- eur, v súlade so sadzobníkom vo výške 5% z objemu úveru), čo predstavuje sumu 13.760,40 eur. Žalobca matematický výpočet RPMN súdu nepredložil, uviedol len odkaz na vzorec uvedený v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. s konštatovaním, že hodnota RPMN bola v úverovej zmluve uvedená správne, t.j. v súlade so zákonom.

K matematickému výpočtu uviedol, že zákon nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN ani nepožaduje predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovil, že sa tieto predpoklady majú v zmluve uviesť, čo žalobca v zmluve jednoznačne uviedol. Podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil a v neprítomnosti žalobcu, ktorý neúčast' ospravedlnil a vyjadril súhlas s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Nebol daný dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č. k. 12Csp/77/2016-49 zo dňa 08.07.2018 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 6.508,26 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.508,26 eur od 07.10.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol (výrok II.). Žalobkyni priznal právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 69,30 %, ktoré bol povinný žalovaný zaplatiť do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. Na základe podaného odvolania zo strany žalobkyne Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 27Co/74/2019-114 zo dňa 30.05.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - zamietajúcej časti (výrok II.) a v závislej časti o náhrade trov konania (výrok III.) zrušil a v týchto častiach vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd následne vyzval žalobkyňu, aby uviedla a presne špecifikovala aká suma bola spotrebiteľovi poskytnutá ako úver (či sa rovná výške úveru uvedenej v zmluve); aké poplatky pre veriteľa boli zarátané do nákladov; podrobne špecifikoval a samostatne uviedol výšku sankčných a voliteľných - napr. za výpis; či pri výpočte bolo zarátané poistné; uviedol, či poistenie úveru je povinné, ak nie je, či a akým spôsobom si možno poistné zvoliť a ak nebude úver poistený, či to ovplyvňuje alebo neovplyvňuje výšku úrokov a či bol o tom žalovaný pred uzatvorením zmluvy poučený, odkedy bol počítaný začiatok splácania; či skutočné termíny splácania splátok sedia s termínmi vo vzorci RPMN; aké časové intervaly boli použité pre splácanie (mesiace, týždne, dni) a či došlo k zaokrúhľovaniu časových intervalov a súčasne aby súdu predložila presný výpočet, nielen vzorec RPMN s poukazom na tvrdené skutočnosti a číselne špecifikovala premenné a ich hodnoty, ktoré boli použité pri výpočte.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že 04.02.2015 bola medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, obsahom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 8.400,- eur, s poplatkom za poskytnutie úveru 420,- eur, poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver 2,72 eur mesačne, určením výšky splátky 111,17 eur, určením počtu mesačných splátok - 120 mesačných splátok s dohodnutou úrokovou sadzbou 9,9 % ročne, s termínom splatnosti prvej splátky 03.03.2015 a splatnosťou úveru 03.02.2025. RPMN bola vyčíslená vo výške 11,89 % s uvedením, že bola vypočítaná za predpokladu, že úver bol vyčerpaný jednorázovo v plnej výške, že poplatky a úroková sadzba ostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené a vychádzajú z nasledovných parametrov uvedených v zmluve - výška anuitnej splátky, počet splátok, výška poplatku za poskytnutie úveru. Priemerná RPMN bola vyčíslená vo výške 11,25 %. Celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) bola stanovená sumou 13.760,40 eur. Ako vyplýva z prehľadu splácania - do predčasného zosplatnenia bola výška reálnej splátky vyžadovaná žalobkyňou vo výške 113,89 eur. Súd prvej inštancie zmluvný vzťah založený identifikovanou zmluvou o úvere posúdil ako spotrebiteľský, na ktorý dopadajú normy spotrebiteľského práva, tiež zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „ZSÚ“) a za aplikácie jeho

ustanovení § 1 ods. 2, § 2 písm. d), g), § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. b), d), tiež § 788 ods. 1, 2 a § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vo svetle zvýšenej ingerencie na ochranu spotrebiteľa skúmal, či zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti dané zákonom a tiež, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Posúdil, že z hľadiska naplnenia princípu transparentnosti, ktorý je pri posudzovaní zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách zásadným, nemožno uvedenie údajov o celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle písm. g) § 9 ods. 2 ZoSÚ považovať za dostatočné. Pokiaľ mal byť súčasťou tejto čiastky aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 420,- eur, potom by bol z hľadiska naplnenia princípu transparentnosti klamlivým údaj o poskytnutej výške úveru, ktorá by nezodpovedala realnej výške v zmluve uvedenej sumy poskytnutého úveru v sume 8.400,-eur, ale len poskytnutiu sumy 7.980,- eur, resp. táto suma by nezodpovedala ani ďalším údajom v zmluve na ňu nadväzujúcim (RPMN, výška nákladov). Podľa názoru súdu nezodpovedá princípu transparentnosti, ak priemernému spotrebiteľovi nie sú poskytnuté priehľadné informácie o úvere bez použitia kalkulačky, využitia matematických operácií a nezrozumiteľných údajov, z ktorých nie je zrejmá výška úveru (či došlo realne k poskytnutiu úveru vo výške 8.400,- eur alebo 7.980,- eur, jednotlivé položky, z ktorých pozostáva splátka (z posledného vyjadrenia žalobkyne vyplynulo, že poplatok nebol započítaný v splátkach, pričom zo zmluvy nevyplýva, akým spôsobom mal byť zaplatený). Navyše realne požadovaná výška splátok (113,89 eur) nezodpovedala výške anuitnej splátky uvedenej v úverovej zmluve (111,17 eur). Pokiaľ mal byť súčasťou tejto splátky aj poplatok za poistenie, pričom tento nárok nevyplýval z predložených listinných dôkazov predložených žalobkyňou, keďže súd nemal preukázané, že by došlo k vzniku poistenia, resp. že by súčasne s úverovou zmluvou došlo k uzatvoreniu poisťovnej zmluvy v zmysle, ktorej by vznikol nárok žalobkyne na takéto poplatky (zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poisťovná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka s výškou poisťového plnenia, výškou poisťového, splatnosťou poisťového, stanovením, či ide o jednorazové alebo bežné poisťové, poisťovnou dobou, údajom o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzením práv a povinností zmluvných strán, výškou odkupnej hodnoty a nie je ani zrejmé, kto je poisťiteľ z poisťovnej zmluvy. Predovšetkým pre poisťovnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka predpísaná písomná forma a žalobkyňa žiadnu písomnú poisťovnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložila a zároveň tento poplatok nebol zahrnutý ani vo výške anuitnej splátky, ani v celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvedené teda z pohľadu priemerného spotrebiteľa podľa názoru súdu nevytvára reálny a transparentný obraz o celkových nákladoch spojených s úverom, a teda celkovej čiastke, ktorú musí v spojení s úverom zaplatiť. Celkové náklady boli vypočítané vo výške 14.086,80 eur (120 splátok x reálna hodnota splátky vo výške 113,89 eur + poplatok za poskytnutie úveru), pretože do celkových nákladov bolo započítané aj poistenie, keďže žalobkyňa nepreukázala skutočnosť, že žalovanému by bol poskytnutý úver za rovnakých podmienok i keby nedošlo k plateniu poisťového a platenie poisťového bolo žalobkyňou započítané do realne požadovanej splátky úveru, z čoho vyplýva, že nemôže byť správna ani výška RPMN, a preto nie je potrebné zabezpečovať matematický výpočet, ktorý navyše nepredložila ani samotná žalobkyňa, pričom zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN a hoci úverová zmluva obsahuje údaj o výške RPMN, tento nie je v súlade s požiadavkou § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospeje k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Z obsahu zmluvy takýto výpočet nevyplýva. Žalobkyňa je bankovou inštitúciou, ktorá by mala vedieť vypočítať RPMN a uviesť predpoklady pre výpočet v zmluve o úvere. Tento však predložil súdu len vzorec s nepresne uvedenými premennými. Z uvedeného dôvodu súd považoval úver za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch a žalovanému vznikla teda povinnosť zaplatiť (iba) istinu poskytnutého úveru na ktorú bol zaviazaný žalovaný prvým

rozhodnutím a v prevyšujúcej časti (nad rámec priznanej istiny výrokom I. rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12Csp/77/2016-49 zo dňa 09.07.2018), žalobný návrh zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 2, § 369 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom. V danom prípade mala žalobkyňa čistý úspech vo veci v rozsahu 69,30 %, (úspech žalobkyne bol vo výške 84,65 % vypočítaný 6.508,26 eur / 7.688,48 eur x 100 - úspech žalovaného vo výške 15,35 %), a preto súd žalobkyni priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 69,30 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalobkyňa, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že žalobe bude aj v tejto časti vyhovené, žalovaný bude zaviazaný aj v prevyšujúcej časti na plnenie voči žalobkyni spolu s priznaním jej nároku na náhradu trov konania. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP (nesprávne skutkové a právne závery) namietala správnosť záveru súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej výške úveru a tiež, že je v nej nesprávne uvedený údaj o RPMN. Dôvodila, že žalovanému bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý úver vo výške 8.400,- eur, z ktorého časť žalobkyňa vo výške 420,- eur použila (započítala) na úhradu poplatku za poskytnutie úveru a to v deň poskytnutia úveru žalovanému v zmysle bodu 3.5. čl. 3 OP účinných ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ktoré použitie časti úverovej sumy bolo dohodnuté a podľa nej sa tým žiadnym spôsobom nespochybňuje výška úveru poskytnutého žalovanému, ani neznižuje istina jeho dlhu. Tento poplatok bol v zmluve jasne dohodnutý a žalovaný bol s ním riadne oboznámený. Navyše, tento je uvádzaný na zákonomnom základe a tvorí zložku ceny predmetu plnenia, čo vyplýva z § 499 Obchodného zákonníka (v zmysle neho možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa) a na toto nadväzujú aj ustanovenia spotrebiteľského práva, či už § 53 ods. 6 OZ alebo § 9 ods. 1 písm. j) a ods. 9 ZoSÚ. Poplatok nemožno zamieňať ani stotožňovať s úrokom. Žalobkyňa jednoznačne poskytnutím úveru poskytla žalovanému plnenie, za ktoré jej prináleží protiplnenie, a to aj vo forme dohodnutého poplatku. Tento poplatok nemožno považovať za neprimeraný (odkazuje v súvislosti s týmto na rozhodnutia iného odvolacieho súdu a to KS Banská Bystrica 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017). Nesúhlasí tiež s tým, že nie je zrejmé, čo obsahuje anuitná splátka, ktorú žalovaný uhradil vo výške 111,17 eur, ktorá pozostáva zo splátky istiny, úroku a nad rámec nej do výšky 113,89 eur z poplatku za poistenie úveru vo výške 2,72 eur. Z dokazovania nevyplývalo, že by zmluva o úvere musela byť nevyhnutne uzatvorená spolu s poistnou zmluvou. Poistné nebolo uvedené v celkových nákladoch spotrebiteľa, pretože jeho uzatvorenie nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným a nemalo vplyv ani na žiadnu podmienku úverovej zmluvy. Poukazuje na vyjadrenie odboru ochrany finančných spotrebiteľov v rámci poskytnutia súčinnosti OS Revúca a tiež na uznesenie KS Nitra zo dňa 04.10.2018. Pokiaľ ide o výpočet RPMN a predpokladov použitých na výpočet RPMN, trvá na tom, že výpočet RPMN je uvedený správne a v súlade so zákonom. Použité predpoklady pre výpočet RPMN v zmluve sú uvedené a ide o výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovej sadzby, anuitnej splátky, poplatku za poskytnutie úveru a dátum zmluvy. Zákon nepožaduje, aby v zmluve bol uvedený konkrétny matematický výpočet. Zmyslom zákona nie je bezúčelový formalizmus alebo vynucovanie náležitostí zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho účelu. Účelom je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, ktoré názory, ako uvádza, sú súčasťou aj niektorých rozhodnutí iných odvolacích súdov (príkladmo KS Prešov či KS Nitra).

5. Žalovaný nevyužil svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

8. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozhodnutím vo veci (rozsudkom zo dňa 8. júla 2017 pod č. k. 12Csp 77/2016-49) žalobe žalobkyne, prostredníctvom ktorej sa domáhala voči žalovanému z titulu plnenia z úverovej zmluvy zaplatenia sumy 7.688,48 eur s prísl. čiastočne vyhovel, žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy (istiny) 6.508,- eur s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Po odvolacej intervencii žalobkyne smerujúcej voči zamietajúcej časti rozhodnutia a jeho následnom zrušení odvolacím súdom v jeho zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, a to uznesením KS Trenčín zo dňa 30.05.2019 č. k. 27Co 74/2019-114, súd prvej inštancie postupujúc v intenciách daných odvolacím súdom, v poradí druhým rozhodnutím žalobu v prevyšujúcej časti (nad rámec priznanej istiny a úroku z omeškania) opätovne zamietol za súčasného komplexného posúdenia náhrady trov konania s priznaním nároku žalobkyne v rozsahu jej čistého úspechu v spore (69,30%) voči žalovanému na náhradu trov konania s odôvodnením, že vzhľadom na to, že v spotrebiteľskej zmluve o úvere absentujú obligatórne náležitosti zmluvy a nesprávne (v neprospech spotrebiteľa je tiež uvedená RPMN) je úver bez úrokov a poplatkov a žalobkyňa má nárok výlučne na zaplatenie istiny, ktorá jej už bola v poradí prvým (do tejto časti právoplatným a vykonateľným rozhodnutím) priznaná.

9. Vychádzajúc z obsahu odvolania, žalobkyňa uplatňuje dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na nesprávnych skutkových a právnych záveroch).

10. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil žiadne procesné vady, zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a ich existenciu odvolateľka ani netvrdila.

11. Ďalej sa odvolací súd zaoberal žalobkyňou uplatnenými odvolacími dôvodmi uvedenými v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

12. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

13. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

14. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobkyne, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď predovšetkým právny vzťah založený zmluvou o úvere posúdil ako spotrebiteľský (§ 52 a nasl. OZ), podriadený tiež režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, úver pre nesprávne v zmluve uvedenú RPMN (v neprospech spotrebiteľa) podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d/, tiež absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy uvedených v ust. § 9 ods. 2 písm. g/ a j/ (celkovú výšku spotrebiteľského úveru a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe

údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov) zák. č. 129/2010 Z.z. (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (04.02.2015), posúdil ako bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ) a správne posúdiac, že vzhľadom na to, že žalobkyňou nárokované plnenie na zaplatenie zostatku neuhradenej istiny a úroku z omeškania jej bolo predchádzajúcim rozhodnutím už právoplatne priznané, vo zvyšku jej žalobu ako neopodstatnenú dôvodne zamietol. Správne tiež za aplikácie ust. § 255 ods. 2, § 262 ods. 1, § 369 ods. 1,3 CSP priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu jej čistého úspechu v spore (69,30 %). Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v rozsahu vyššie uvedených záverov a konštatuje správnosť jeho dôvodov v tomto smere (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne, uvádza odvolací súd nasledovné skutočnosti:

16. Nemožno pochybovať (a nespochybnuje to v odvolaní ani samotná žalobkyňa) o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu založeného medzi stranami sporu zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

17. Na predmetné konanie je tak potrebné aplikovať tak vnútroštátnu, ako aj európsku legislatívu. Predmetná vec sa teda týka nepochybne práva Európskej únie a na daný vzťah dopadá Smernica rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá poskytuje ochranu spotrebiteľom. V našom právnom poriadku práva spotrebiteľov okrem iného chráni tak ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), tiež v konkrétnostiach tejto veci vzhľadom na čas vzniku zmluvy (04. 02. 2015) na tento dopadá Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) a tiež Zákon č. 250/2007 z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOSp“), ktoré vnútroštátne predpisy, sú vo vzťahu k tejto európskej úprave lex specialis. Odvolací súd zároveň nemá pochybnosť o ich súlade s právom Európskej únie, umožňujúcim členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľov ustanovenia, ktoré významne chránia spotrebiteľov a nepochybne sú náročné na dodávateľa, čo je však pochopiteľné vzhľadom na to, že spotrebiteľ prakticky v minimálnych prípadoch a takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy a faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pri vzájomnej kontraktácii je zjavná.

18. Vzhľadom na tento spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, v ktorom má pôvod v konaní uplatňovaný nárok žalobkyne voči žalovanému, súd prvej inštancie zákonom zodpovedajúcim spôsobom, vychádzajúc z princípu ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu, posúdiac, že naň dopadajú normy spotrebiteľského práva, podrobil ex offio prieskumu obsah zmluvy o tomto úvere z hľadiska toho, či obsahovala zákonné náležitosti. V čase uzatvorenia zmluvy platila právna úprava zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a súd prvej inštancie zo správne aplikovaných ustanovení označeného právneho predpisu platných a účinných ku dňu uzatvorenia dotknutej zmluvy aj vychádzal. Podľa dôvodovej správy k návrhu Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (po prijatí publikovanom pod č. 129/2010 Z.z.) vo vzťahu k § 9, zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má, aby spotrebiteľ získal dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú, teda vyplýva z nej účel, pre ktorý zákonodarca zakotvil požiadavku obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere - ktorým nepochybne je dostatočná informovanosť spotrebiteľa o podmienkach spotrebiteľského úveru, ktorá požiadavka bola premietnutá aj do normatívneho textu - do znenia zákona.

19. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patria údaje o celkovej výške spotrebiteľského úveru, tiež ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. g/ a j/ ZoSÚ).

20. V posudzovanej veci bola zmluva o úvere uzavretá dňa 04.02.2015, preto sa na ňu vzťahovali ustanovenia zákona č. 129/2010 z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia tejto zmluvy, teda v znení účinnom do 31. 03. 2015. V zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona, sú stanovené pod písm. a/ až y/ obligatórne náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (§ 43 Občianskeho zákonníka), aby zmluva o spotrebiteľskom úvere bola perfektným právnym úkonom. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, tiež r/ až y/. Takouto obligatórnu náležitosťou v zmysle písm. g/ a j/ je tiež uvedenie údajov o celkovej výške spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, absenciu ktorých (okrem iných) ako podstatných náležitostí v dotknutej zmluve o úvere považoval súd prvej inštancie za ťažiskové skutočnosti pre záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov (na čo samozrejme nadväzuje záver o nesprávne, v neprospech spotrebiteľa uvedenej RPMN). Sankcionovanie povinnosti poskytovateľa spotrebiteľského úveru vyplývajúcej zo zákona 129/2010 Z.z. uvedenej v § 11 ods. 1, je primerané vzhľadom k závažnosti porušenia povinnosti poskytovateľa úveru, ktorou sa zabezpečí cieľ, t.j. ochrana spotrebiteľa a tento následok odradí poskytovateľa úveru od konania, ktoré nezodpovedá cieľu a to, aby spotrebiteľovi bolo umožnené poznať podmienky zmluvného vzťahu, do ktorého vstupuje a rozsahu povinností plniť (rozsudok Súdneho Dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15). Keď zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 (teda tiež uvedené pod písm. g/ a j/) považuje sa poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súdnou praxou akceptovaný výklad tohto ustanovenia jednoznačne smeruje k tomu (z hľadiska objasnenia významu právnych noriem), že týmto ustanovením chcel zákonodarca postihnúť skutočnosť absencie (a tomu sa rovnajúcej nesprávnosti) určitých obsahových náležitostí špecifickým následkom v podobe toho, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to pri každom porušení uvedenom v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý výklad z hľadiska sledovaného cieľa vyplýva aj z neskorších noviel tohto zákona.

21. Záver súdu prvej inštancie o absencii náležitosti zmluvy (resp. jej nesprávnom uvedení) podľa § 9 ods. 2 písm. g/ (celkovej výške spotrebiteľského úveru) za jednoznačne správny považuje tiež odvolací súd.

22. V článku I. bod 1.2. zmluvy „Základné podmienky“, je uvedená výška úveru sumou 8.400,- eur, pričom ako uvádza samotná žalobkyňa (a vyplýva to tiež z čl. 3 bod 3.5 Obchodných podmienok) z tejto čiastky mal žalovaný ako dlžník (teda z prostriedkov úveru) zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 420,- eur k naplneniu čoho aj reálne došlo, ako tvrdí samotná žalobkyňa, keď tento bol v deň poskytnutia úveru započítaním v prospech žalobkyne z prostriedkov úveru uhradený, a v prospech žalovaného s možnosťou ich reálneho čerpania, tak boli poskytnuté (pripísané) len peňažné prostriedky vo výške rozdielu medzi deklarovanou výškou úveru a týmto poplatkom, teda o jeho výšku boli úverové prostriedky, ktoré mali slúžiť reálnemu čerpaniu ponížené. Skutočná výška úveru tak korešponduje reálne poskytnutej čiastke úveru bez poplatku za uzavretie zmluvy, teda sume 7.980,- eur.

23. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme (§ 1 ods. 2, § 2 písm. d/ ZoSÚ). Najvšeobecnejšie možno úver definovať ako odloženú platbu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Veriteľ má prebytočné finančné prostriedky a za zhodnotenie (úroky) ich poskytne niekomu, kto ich potrebuje (dlžník). Ak ide o obchodovanie s úverovými prostriedkami s osobami na nepodnikateľský účel, ide o spotrebiteľský úverový právny vzťah.

24. Vo svetle vyššie uvedeného, tak je poskytovanie úveru za stavu, že si z neho pred jeho reálnym poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru. Reálne v danej veci teda žalobkyňa poskytla žalovanému úver nižší ako je uvedený v zmluve a to o sumu rovnajúcu sa poplatku za poskytnutie úveru. Takéto úverovanie jednak odporuje spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške, nehovoriac o tom, že úroky sa pritom počítali aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov. Zahnutie takéhoto nákladu do celkovej výšky poskytnutého úveru a tiež celkovej ceny úveru je neprípustné, pretože nezodpovedá

dikcii zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý názor korešponduje s názorom vyšších súdnych autorít (porovnaj príkladmo rozhodnutie NS SR zo dňa 25.05.2015 pod sp.zn. 5Sžo/32/2014). Odvolací súd bez pochybností takto konštruovaný údaj týkajúci sa výšky poskytnutého úveru, považuje za odporujúci ratio legis inštitútu úveru, pričom takto nekalo zvolená konštrukcia tejto najpodstatnejšej náležitosti nielen má za následok nejednoznačnosť, nesprávnosť údaju o skutočne reálne poskytnutej výške úveru, čo sa rovná neuvedeniu tohto údaju, ale nadväzne ovplyvňuje v neprospech spotrebiteľa nepochybne tiež ďalšie podstatné parametre úveru, a tým aj správnosť údajov sa k nim vzťahujúcim (celkové náklady na úver, RPMN). Už len samotný záver o nesprávnosti (rovnajúcej sa absencii) obligatórnej náležitosti zmluvy uvedenej v § 9 ods. 2 písm. g/ (celkovej výške spotrebiteľského úveru) je bez ďalšieho postačujúci k záveru o tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a akákoľvek ďalšia polemika o iných nedostatkoch zmluvy (týkajúcich sa tiež ďalších obligatórnych náležitostí zmluvy) je tak nadbytočnou.

25. Napriek tomu však odvolací súd vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalobkyne, ktorou obhajuje samotnú opodstatnenosť tohto poplatku dodáva, že zmluvné dojednanie o povinnosti jeho zaplatenia (naviac neobsiahnuté ani v zmluve samotnej ale len vo formulárových OP vo vzťahu ku ktorým neuniesla dôkazné bremeno, že spotrebiteľ bol s ich obsahom pred podpisom zmluvy oboznámený) trpí vlastnosťou neprijateľnosti (jeho započítanie a odpočítanie automaticky od výšky úveru pred jeho reálnym poskytnutím), žalobkyňa tiež bližšie udržateľným spôsobom nešpecifikovala, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť už v čase poskytnutia úveru nezanedbateľný poplatok vo výške 420,- eur. Inštitút poplatkov síce Zákon o spotrebiteľských úveroch predpokladá, bezpodmienečne sa však vyžaduje, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi, slúžiace jeho záujmom, o ktorý prípad však u tohto poplatku nejde. Takéto vedľajšie plnenie si spotrebiteľ zjavne neobjednal, ani individuálne nevyjednal (žalobkyňa nič také nepreukázala, ale ani netvrdila) a neslúžilo jednoznačne na jeho prospech, ale výlučne na prospech dodávateľa, čím nadobúda vlastnosť neprijateľnosti.

26. Následkom nesprávnosti základného vstupného údaju (výške poskytnutého úveru) pre výpočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, či pre výpočet RPMN je tak zrejmé, že ani tieto údaje nemôžu byť už len z tohto dôvodu správnymi, čo predstavuje nad rámec už konštatovaného nedostatku, tiež ďalšie dôvody pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vo svetle ust. § 9 ods. 2 písm. j/ a § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ, nehovoriac o nezapočítaní splátok poisťného do nákladov úveru, či výpočtu RPMN. Za týchto okolností nemožno pochybovať, že nedošlo k naplneniu účelu, pre ktorý vyššie uvedené obligatórne údaje musia byť v zmluve uvedené, ktorým je dostatočná informovanosť spotrebiteľa o podmienkach spotrebiteľského úveru, ale naopak zvolenou konštrukciou došlo k zavádzaniu spotrebiteľa, pretože priemerný spotrebiteľ pri tomto spôsobe konštruovania podmienok úveru a zavedení hlavných parametrov úveru do zmluvy, kedy pre opoznanie toho, koľko v skutočnosti na úver dostane a aká bude reálne jeho úverová zaťaženosť, mu nepostačuje jednoduchý matematický výpočet, ale skutočne s odbornou znalosťou by sa musel prepracovávať k tomu, čo mu zostalo „skrytým“ ako dôsledku v zmluve zavádzajúco produkovaných údajov. Samotná žalobkyňa napriek tomu, že sa snaží v odvolaní prezentovať opoznatelnosť parametrov úveru pre žalovaného, si je zjavne vedomá ich nedostatkov, o čom svedčí jasne fakt, že napriek výzve súdu prvej inštancie len zovšeobecňujúco, bez konkrétnych číselných údajov označila vstupné údaje, ktoré ako uvádza použila pre výpočet RPMN, pretože je zrejmé, že vypočítaná, v zmluve uvedená RPMN, správne zadaným údajom nezodpovedá.

27. Vychádzajúc teda zo správnosti záveru spočívajúceho v tom, že žalobkyňou poskytnutý úver žalovanému je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nemožno rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol nárok žalobkyne na plnenie presahujúce nesplatenú istinu poskytnutého úveru považovať za iné, ako správne a žalobkyňou produkované odvolacie námietky za nespôsobilé privodiť v prospech nej priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

28. Keďže teda dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia aj v časti o náhrade trov konania, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu potvrdil.

29. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne neúspešná, žalovaný má preto nárok na

plnú náhradu trov odvolacieho konania proti nej, keďže tomuto však trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).